

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Eadem septem Angelorum phialas effundentium visio ad septem lethalia
crimina mysticè accommodatur. Sectio IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

verbis Europæ, Africæ, & Occidentalium partium Asia conuersio prædictetur, in quibus multò gloriōsius fides Christi, quam in Orientis regionibus, Mesopotamia scilicet, Arabia, Persia, atque India recepta est: ita ē contrario secundum Christi ascensum ad Orientem futurum, usque in partibus Christi magna cum gloria, non in nisique sui celebritate super innumerabiles nationes, potissimumq; Reges ac Dynastas ascensurum, qui ipsius fidei, legiisque imperium sufficere debant, vt noltris iam temporibus Diuino beneficio magna ex parte factum videamus: atque ad extrema mundi temporum cumulatius implendum existimamus, videlicet innumeratas tunicae nationes, eamq; Reges, ac Principes futuros Christianæ fidei, ac religionis cultores, ex quibus erant hi Reges Orientales, qui trajecto Euphrate aduersus Antichristum coacto numeroЛО exercitu ire parent, cum eo que acerrimum pro Ecclesia, Christique fidei, ac religionis bellum gerant. Id quod cum fieri, tunc verò Antichristus magis irritabitur, conabiturque per predicatorum suos Catholicis concionatoribus obseruare: imo Principes sibi subiectos ad redintegrandam aduersus fideles persecutionem incitare? Quam ob causā tres spiritus immundos tanquam legatos mittet ad vniuersitatem Principes, ac Dynastas; de quibus tamen omnibus Christus in campo Armagedon gloriōse triumphabit, cuius campi exploitio ex superiori sectione petenda est.

IX. Denique in septimo Angelo, qui effudit phialam suam super aërem, ut volū Richard, Vic. Haymo, Pannon. Perarem, designantur dæmones. Epib. 6. 12. Richard. Que deinde subiiciuntur de divisione civitatis magna in tres partes, de Babylone mystica, hoc est, multitudine impiorum accipienda sunt; quae ut exponit Richard, sicut modò tribus partibus continetur, videlicet Paganismo, Iudaismo, & falso Christianismo: ita in fine mundi in tres partes se cabit per diueritatem supplicij: aliter enim Pagani, aliter Iudei, aliter falsi Christiani punientur. Reliqua, qualibet insulis, montibus, grandinē quo dicuntur, ad pœnam etiam reproborum pertinent, ut fuisse Richard, aliterque exponunt. Illud dissimulandum non fuit, quod idem auctor animaduertit, comparari grandinem talento, eo quod supplicium apud inferos sempiternum, quo Deus in damnatos animaduertit, suę aequitatis examine ponderat, prout singulorum merita depositunt.

Eadem septem Angelorum phalias effundentium visio ad septem lethalia criminaria mysticæ accommodatur.

SECTIO. IIII.

Duximus operæ pretiam post traditam duplìcem literalem expositionem, quandam aliam mysticam de his septem plagiis afferre, visionemque accomodare septem capitalibus criminibus: sunt enim multa, cæque aprillima quæ

quæ in hanc expositionem conueniant. Primus sicutur Angelus effudit phialam suam in terram, id est, super inuidos, qui terreo colore propter tristitiam, ac mortorem, quam de aliena felicitate concipiunt, terram ipsam imitantur. Recte autem subiungitur: Factum est vulnus saum, & peccatum in eos, qui habebant characterem bestie: tum quia inuidi peculiari ratione characterem bestie habent, eo quod inuidia sit Demonis propria, quippe qui hominibus felicitatem inuidet: tu quia nullum vulnus es, quam inuidia, crudelius, & immanus, quippe quæ eum, cui dominatur, crudeliter laicit: etenim inuidus consumit tristitia, & alienis bonis contabescit. Id quod expedit D. Chrysostomus super 12. cap. epist. 1. ad Corint. Inuidia, inquit, mala nostra, successu loquitur aliorum, expressa quadam satana imagine. Habet inuidus in se pectus suum corridentem vermem, veneni fontem, & febrem ardissimam, qua viritur. Melius esset habere serpentem in visceribus sese volutantem, quam luarem intus depascentem. Et hom. 1. in Psalm. 51. in eadem lalentiam annotauit verba illa, quæ dixit frater Davidis natu maximus, eidem gloriam, & famam inuidens, quam ex singulari cum gigante certamine consecuturum esse præuidebat: Quare venisti, & quare dereliquisti pauculas oves in deserto? Ego noni superbiam tuam, & nequitiam tuam. Sicut rinea, inquit Chrysostomus, comedit vestimentum: 1. Reg. 27. sic & inuidia inuidentem consumit. Hanc nimitem ob causam cōcidit vultus Caim, cum vidit Deum ab Abel fratri munera respexisse, ut patet ex illis verbis Domini Genes. 4. Quare iratus es, & cur concidit facies tua? nonne si bene egeris, recipies i. fin. Gen. 4. 6. autem male, statim in foribus peccatum tuum aderit? Quo loco peccatum pro peccati Peccatum vel punitio sumitur. Est autem obiter aduertendum pro eo, quod nos habemus, leo accubans ad denorandum in foribus peccatum tuum aderit, esse Hebraicè, Ad istum peccatum tuum robes, id est, cubans, à radice R. abus, id est, cubare, sive iacere, & est proprium leonum cubantium, veluti Genes. quadragesimo nono: Requiescens accubans i. v. leo. Itaque sic locus accipiens est: Statim peccatum in foribus tanquam leo, vel molossus cubabit ad te ipsum terrendum, ac deuorandum, hoc est, supplicium, ac pena mox peccatum, & culpam consequetur. D. August., viperæ similem dixit eandem ob causam serm. 85. de tempore. Sicut, inquit, ait in viperas dilacerato illo ipso materno vtero, in quo conceptæ sunt, nasci ita & inuidia natura illam ipsam animam, a qua concepta est, consumit, & perdit. Denique Euseb. auctor Græcus ut resertur in catena Graeca in Genes. 1) de inuidia intellexit illud, quod Gen. 27. dicitur de Esau, cum sibi vidiit præceptam à fratre Jacob benedictionem patris: Irrugit clamore magno, & consternatus ait, &c. Nam tam, inquit, dolet præceptam benedictionem, quam fratris inuidet dignitati, ut qui liuenti ingenio fratris damno magis, quam suo commodo inuigilaret: id quod arguit & clamor vehemens, & consternatio: Quis vero dubitet consternationem istam exprimere malum illud, quod inuidia in inuidi mentem infert in illam usque ad confectionem, & interit crudeliter saiendo.

Secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui, & omnis anima viuens mortua est in mari. Significatur accidentia, quæ mari propter amaritudinem comparatur: est enim tristitia, sive amaritudo quedam, ac tedium de spirituali bono. Etenim, ut ait D. Thom. 2. 2. quæst. 35. artic. 2. tristis de bono Diuino, de quo charitas gaudet, pertinet ad speciale vitium, quod vocatur accidentia. Merito autem factus est sanguis tanquam mortui, & omnis anima viuens mortua est in mari: quia per accidentia virtutes omnes, quæ in anima vivebant, languent, & quodammodo moriuntur. D. Gregor. libr. 32. Moral. sex assignat accidentia filias, militiam, Accidie filie.

Fff ij

Primi Ange-
li phiala effu-
sa super terrā
inuidorum.

Bono aliens
quam tabes-
cat inuidus.
D. Chrysost.

Gen. 4. 6.

Gen. 49. 9.

D. August.

Gen. 27. 34.

D. August.

Enseb.

Esau in fra-

tem inuidia

Gen. 27. 34.

D. Isidor.

rancorem pusillanimitatem, desperationem, torporē circa præcepta, euagationem mentis circa illicita D. Isidorus in lib. de summo bono distinguit tristitiam ab accidia, aitque tristitiam esse, quatenus à laborioso opere, ad quod est obligatio receditur: accidiam vero, quatenus fit ad quietem, indebitam conuersio. Tūc subiungit ex tristitia oriri rancorem, pusillanimitatem, amaritudinem, desperationem: ex accidia vero septem virtutia, otiositatem, somnolentiam, importunitatē

Fugienda ac-
cidia univer-
satis verum
exemplo.

mentis, inquietudinem corporis, infabilitatē, verbo statim, curiositatem proficiunt: de quibus legendus est D. Thom. quest. citata, art. 4. Fugiendā accidīa docet ipsa terrena viuēritas, in qua nihil est otiosum: sed omnia res illas, ad quas destinata sunt ab auctore natura, summa alacritate cōficiunt. Quod præcipue certe licet in sole, cuius in nascendo alacritatem admiratur Regius vates Psal.

Psal. 18.5.

In sole, cuicunque est Hebreus, sibi posuit tabernaculum suum: et ipse tanquam pons procedens de thalamo suo exultans ut gigas ad currēdam viam: quasi dicat. Ipse sol, ubi nocturno tēpore in hemisphærio inferiori delituit, summo mane procedit magno cum splendorē: quemadmodum si pons splendidissimus induitus vestibus procedat e thalamo, & quo cum progrederetur, expectantes amici exhilarantur, & gratulabundi excipiunt venientem: & tanquam gigas aliquis potenterissimus ad cōficiendum præscriptum sibi spatium promptus, & expeditus exoritur. Exemplū diligētū, studiique retū diuinarum præbuit Abrahamus Gen. 18. cum ad excipiendos Angelos festinavit ad tabernaculum, dixitque Saræ: Acceleratris fata simile, commissee, & fac subincertissimes. Ipse vero ad armentum cucurrit & tulit inde vitulum tenerissimum, & optimum, deditque pueru, qui festinavit, & coxit illum. Quem locum ita expendit Origenes homilia 4. in Gen. Senex currit, Saræ accelerat, puer festinat, nullus piger intenuit in domo sapienti. Quod autem cūmis anima iuvens, hoc est, omnia spiritualia dona in hoc accidie mari moriantur, perspicuum est ex Proverb. 24. Per agrum hominis pigris transire & per vineam viri falti: & ecce totum repleverunt virtus, & operuerant superficiem eius spina, & macerai lapidum destruxerat. Id quod mystice fuit ad umbratum in Adonibezec, qui Iudic. 1. dicitur amputasse septuaginta Regibus manuum, & pedum summitates. Sic enim Dæmon per accidiam qualis manuum, pedumque summitates hominibus amputat, inutiles eos ad quicquam boni agendum reddens.

III.

Tertius Angelus effudit phialam suam super flamina, & super fontes aquarum: & factus est sanguis Nominis fluminum, & fontium plerique gulam accipiunt, cui explendit immensa diuinarum flumina, aūrique fontes vix sufficiunt. Quia tamen omnes in sanguinem conuertuntur: quoniam ut dicitur Proverb.

Propr. 21.17. Qui diligit epulas, in egrediā irit. Nec vero solum in præsentis vita, sed etiam in futura: vnde diues ille epulo apud inferos guttulam aqua expetebat, qua tamen

etiam vita eiulite negabatur. Et ad Philipp. 3. Multe ambulabant, quos sapientebam vobis (nunc

autem & sensu) inimicos crucis Christi, quarum finis interitus, quarum Deus venter

est, & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapienti. In huius rei typum 4. Reg.

4. Reg. 25. Nabuzardan Princeps coquorum, seruus Regis Babylonis destruxit muros

Hierusalem: quia venter, cui tanquam coquorum Principi omnia seruient, viuētas opes, imo & virtutum adficia, ac muros, quibus anima se tuetur, funditus evertit. Imo sicut idem Nabuzardan vala templi transtulit in domum Re-

gis Babylonis, fecisseque vala templi vala palatijs, & coquinæ: ita interdum lu-

xiiii, & ab domini dediti Ecclesiasticis benificiorum redditus, qui etiam valafaci-

et appellari possunt, efficiunt vala coquinæ, cum iis ad infinitos gulæ sumptus

sustinendos abutuntur. Denique eleganter dixit Hieronymus in epistola ad Sa-

linam

linam. Procul sunt, inquit, à coniunctiū crassatortures, & aues omnes, quibus amplissima p[ro]a. D. Hieron.
trimonia auolant.

Quartus Angelus effudit phialam suam in solem: & datum est illi æstu affligere homines, & ignis: & æstuauerunt homines æstu magno, & blasphemauerunt nomen Dei. Hæc plaga super iram infigitur: recte namque in solem phiala effunditur, cum ira dominatur: quia nihil magis lumen rationis obscurat, & quodammodo solem metis de medio tollit, quam ira: est enim ira furor brevis. Imo Seneca tract. de ira, docet nullam esse viam expeditorem ad insaniam, quam iram. Quo sensu dixit Paulus ad Rom. 12. Non vosmetipso defendentes, sed date locum Seneca. ira, quali videlicet furioso: sic enim furiosis hominibus liberum locum damus. A Rom. 12. 19. qua expositione non multum abhorret D. Basilius cum sic locum interpretatur. D. Basilius. Date, inquit, locum iræ quasi torrenti, qui obvia quoque impetu suo rapidissimo deuoluit. Merito quoque subiungitur consequitum fuisse æstum, & blasphemiam, quia propter iram sanguis æstuat, & effervescit, cumque feruorem blasphemie in Deum, sanctosque consequuntur.

Quintus Angelus effudit phialam supersedem bestie, hoc est, super superbiam, v. quæ sedes est dæmonis, iuxta illud Iob. 41. Ipse est Rex super universos filios superbie. Quinti Angelus. Factum est regnum eius tenebris sum, quia tandem Deus, qui superbris resistit, geliphiala in Jacob. 4. corum superbiam frangit, dominatumque obscurat: & quia superbii ex lob. 41. 15. humiliatione incredibilem dolorem concipiunt, propterea dicuntur præ rabie Jacob. 4. sua, iporum linguis commanducasse. Sextus Angelus effudit phialam in flumē Sexti Angelis magnum Euphrat, hoc est, in libidinem, & luxuriam, quæ Euphrati fluminī phiala in luxuriam. comparatur, tum quia instar Euphratis rapidissimi fluminis magnam hominum partem secum deuoluit: tum quia dulcium aquarum nomine recte voluptas carnalis exprimitur: siccantur autem aquæ fluminis, quia tandem voluptuarij homines, & plurimi in hac vita tum morbis, tum aliis miseriis diuexantur, & sempiternis tandem apud inferos tormentis cruciantur. Denique septimus Angelus effudit phialam in ærem, hoc est, in avaritiam, quæ instar cameleotis aere vescitur, nec bonis, quæ possidet, unquam fruatur. Hanc enim etiam ob causam avaritiae appellatur idolorum servitum, ad Galat. 5. quoniam, ut ait D. Chrysostomus, Galat. 5. 19. sicut idololatæ venerantur idola, nec ea præ reuerentia tangere audent: ita avarus pecunias tanquam idolum veneratur, nec eas præ reuerentia audet continere, sed inanitatum carum aspectu delectatur.

ARGUMENTVM.

Richardus de Sancto Victore existimat caput hoc ad quintam adhuc visionem huius operis pertinere: fortasse ex eo, quod unius est septem Angelis habentibus septem phialas plenas iræ Dei mentio fiat. Sed rectius Pannonius cum aliis hinc sextam visionem inchoat, in qua de damnatione meretricis magna, & ruina Babylonis differitur, ut patebit ex sequentibus.